

גינת נוי

פרשת ויחי פסקא א - ד

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ה, גליון מס' רז טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[א]

ויחי יעקב שבע עשרה שנה (מז, כח)

"שבע עשרה" כחשבון טו"ב, מלמדך שיעקב לא חי חיים טובים בכל חייו כמו השבע עשרה שנה שחי עם יוסף במצרים, בשמחה ותפנוקים וכל טוב וברגיעה.

[ב]

בבואי בדרך מתה עלי רחל בדרך וגו' (מח, ז)

אמרו חז"ל השכינה לא זזה מכותל המערבי, כיון שהשכינה במערב. ויש רמז שהשכינה במערב מהפסוק. מתה עלי רחל בדרך ר"ת מערב - וסופי תיבות של מתה עלי רחל בדרך (65) הוא אדנות (65) שהיא השכינה. ומלת "במערב" (314) חשבון ש-די (314), שהיא השכינה שתמיד נמצאת עם ישראל בגלות, עד שיבוא לנו מלך המשיח, ויגאל אותנו, וישכון עמנו, ויקים את סוכת דוד - וישמו הגדול יהיה שלם ויתגדל ויתעלה שמו יתברך, ויהיה ה' אחד ושמו אחד, וישמחנו בבנין בית מקדשנו בעגלה ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

[ג]

קחם נא אלי ואברכם (מח, ט)

הברכה מ, א-ל י' - ש-די, שהיא המלכות, שמברכת התחתונים מהברכות שמקבלת מלמעלה. א-ל ש-די בדיוק 148 מלת קח"ם - 148. קחם נא אלי ואברכם ר"ת 112 מניין מקור הברכות שהיא הבינה הוי"ה אלוקים 112 א-ל ש-די (345) חשבון משי"ה (345) שהוא נאמן הבית.

[ד]

ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: (מח טו-טז)

סיים בפסוק האלקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה, והתחיל הפסוק המלאך הגואל אותי מכל רע וגו'. מצינו שיעקב בחיר האבות שמטתו שלמה, והוא נחקק בכסא הכבוד

גינת נוי

פרשת ויחי פסקא א - ד

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ה, גליון מס' רז טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

באמצע, כמאמר חז"ל אברהם בראש יצחק בשמאל יעקב בינתים. יעקב הוא בספירת התפארת, והתפארת הוא זעיר אנפין, והוא לשון המאזנים בין חסד - וגבורה ממזג ביניהם, ויעקב אבינו שמר על מקומו, ותמיד השתדל ליחד קב"ו מפעולתו.

וכשבא לברך את הילדים של יוסף, אמר "האלקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה", אלוקים זה יחוד קב"ו, כי חשבון האלקים 91 שהוא הוי"ה אדנות, בזה סיים הפסוק, ועוד בקדושתו הטהורה התחיל הפסוק השני במלת המלאך, לא התכוון למלאך סתם, אלא מלת המלאך גם כן יחוד קב"ו, תוציא ה' השימוש ישאר מלאך (91) שנתכוין יעקב אבינו לחשבון מלאך 91 הוי"ה-אדנות ועשה יחוד גמור לקב"ו, העלה מיין נוקבין וזווג המדות וע"י הזווג והיחוד הקדוש שיהיה למעלה.

והמשיך בברכה "יברך את הנערים", רמז לנו במלת "המלאך הגואל אותי מכל רע יברך וגו' שגם בניו ילמדו ממנו - כלומר אנחנו בני ישראל - שנתפלל לה' בקדושה בטהרה ונעשה המצוות ולמוד התורה לשמה, וע"י התפלה וצדקה ומעשים טובים, נעלה מיין נוקבין וזווג המדות העליונות, ויהיה זווג, ונמשיך שפע מלמעלה ממדרגה אל מדרגה עד זעיר, ומזעיר לנוקביה, ומהם ימשך לנו שפע אהבה וברכה וחיים טובים לישראל, והשפע העליון ישמור אותנו מכל מיני שופ"ר בעולם, וגם נחיש את הגאולה.

ומהשפע הזה יתמלא העולם, כמאמר הכתוב "ומלאה הארץ דיעה ה' כמים לים מכסים", ויחיש לגאולנו גאולה שלמה, ונזכה לראות בבנית בית מקדשנו, כמאמר הנביא "וארמון על משפטו ישיב כבראשונה", ונדע ליחד קב"ו על כל דבר ועל כל מצוה ומצוה ועל כל תפילה ותפילה, ולהגיד בפה לשם יחוד קודשה בריך הוא ושכנתיה, כמו שכתבו חז"ל לפני כל תפילה ומצוה, ובזכות זה נייחד מדת זכור ושמור - כמאמר הפסוק "יברך ה' וישמרך", אמרו חז"ל יברך ה' מול זכור, וישמרך מול שמור, ולכלול מדת יום במדת לילה, ובזכות זה נזכה ליום שכולו ארוך, וה' ישמרנו ויחינו מיומיים, ותתמלא ברכה ותפארה עירנו ירושלים במהרה בימינו, אמן.